

РЕШЕНИЕ

№ 16717

гр. София, 12.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **325** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145– чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на П. З. Р., ЕГН: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3723/23-4332-006885/18.12.2023 г., издадена от младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2А, б. Б от ЗДвП. е прекратена регистрацията на МПС „О. А.“ за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят излага доводи, че заповедта е необоснована и незаконосъобразна, съставена в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила, в нарушение на чл.35 АПК, доколкото не са обсъдени всички факти и обстоятелства, от значение за случая. Изтъква, че не били налице нормативните предпоставки за издаване на оспорваната заповед, както и, че същата е в несъответствие с целта на закона. Излага твърдения за нищожност на издадената Заповед за налагане на ПАМ. Иска се отмяна на заповедта и присъждане на сторените в производството по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и с адв. П., която поддържа жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да уважи жалбата като основателна, съгласно събраните по делото доказателства и да отмени

заповедта.Претендира присъждане на сторените по делото разноски и представя в срок писмени бележки по делото.

Ответникът, редовно призован, не се явява, не се представлява. Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.12.2023 г., около 19:40 часа, жалбоподателят управлявал собствения си лек автомобил марка „Опер А.“, с рег. №FR MJ 3430 HC, регистриран в Германия в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като пред номер 24, при наличие на четири пътни ленти, при маневра свързана с навлизане в лента за насрещно движение, реализира ПТП с насрещно движещо се МПС, като му нанася материални щети.След възникване на ПТП водачът не спира да установи последиците от инцидента, а след кратък диалог с водача на другото МПС напуска мястото на ПТП и паркира пред игрална зала находяща се на [улица]. При пристигане на място на полицейските служители, след като бил установен водачът отказал категорично и пред свидетели да бъде изпробван в 21,20ч. за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510 с инв. номер ARPM-0389.На водача е издаден талон за медицинско изследване с номер 00099240 за МБАЛ Св. А..

На жалбоподателя бил съставен Акт за установяване на административно нарушение серия GA, № 1147064.Въз основа на АУАН на жалбоподателя е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3723/23-4332-006885/18.12.2023 г., от младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2А, б. Б от ЗДвП. е прекратена регистрацията на собственото му МПС „О. А.“ за срок от 6 месеца.

Изложеното от фактическа страна се установи по несъмнен начин от приложените и приобщени по делото писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество.

Жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП. принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая оспорената заповед е издадена от мл. автоконтрольор в ОПП-СДВР, поради което и с оглед приложената заповед, е

налице материална компетентност на издателя ѝ.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съдържа реквизитите по чл. 59, ал.2 от АПК, като са посочени фактическите и правни основания за налагането на принудителната мярка. Такива се съдържат и в АУАН, на който се позовава изрично органа издал процесния административен акт. Несъмнено АУАН и заповедта за налагане на ПАМ имат различна природа, а именно с акта се поставя началото на административнонаказателно производство, докато ролята на заповедта за налагане на ПАМ е превантивна.

По същество, оспорената заповед е и материално законосъобразна.

Съгласно разпоредбата на чл. 171 ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон. Фактическото основание за издаването на заповед на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, съгласно която за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителна мярка от вида на процесната. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че на посочената по-горе дата и място отказал да бъде проверен с техническо средство, което съставлява една от хипотезите, визирани в чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП. В тази хипотеза основание за налагане на ПАМ е всеки отказ на водача собственик на МПС да бъде проверен с техническо средство, независимо от това дали проверката е за употребата на алкохол или такава за употреба на упойващи вещества. В случая от доказателствата по делото се установява, че на жалбоподателя е връчен редовно и талон за изследване.

Описаното в заповедта фактическо основание за издаването ѝ представлява правопораждащия юридически факт, от който органът черпи правомощията си и въз основа на който се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на заповедта. Наличието на описаното в заповедта фактическо основание за прилагането на ПАМ в случая се установява и от АУАН, чиито фактически констатации са приети от административния орган приложил мярката. С позоваването на АУАН в заповедта за прилагане на ПАМ, той се приобщава към

административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт. В качеството си на официален свидетелстващ документ АУАН се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на неговата истинност, която не е опровергана.

Жалбоподателят оспорва, че е управлявал автомобила си на посочената по-горе дата и час, но същото не установява със събраните по делото гласни доказателства, а именно св. А. не е очевидец, не е присъствал и на проверката от полицейските органи, а последно е видял колата оставена на паркинга при общината. Същият си е тръгнал, но не може да каже в колко часа, поради което и не може да е сигурен, че МПС-то на жалбоподателя не е местено от паркинга. Съдът не кредитира показанията на този свидетел, същите са в пълно противоречие с останалите събрани по делото доказателства. Същият не може да свидетелства за обстоятелства за които не е очевидец и да твърди, че е сигурен имайки само предположения от казаното му от жалбоподателя. Св. Р. също не е присъствала при проверката, още повече същата се намира и в роднински връзки с жалбоподателя, същата сама твърди, че не знае какво е станало. С представеното медицинско изследване е установен 0,97 промила алкохол в кръвта на жалбоподателя, същото не установява нищо по – различно от фактическа страна. Неоспорим факт е, че жалбоподателят е отказал да му бъде извършена проба с техническо средство дрегер, а от медицинското изследване е установен 0,97 промила алкохол в кръвта.

В разпоредбата на чл.171, т.2а, б. “б” ЗДвП. законодателят е визирал налагане на ПАМ-прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца до една година. В случая административния орган е определил минималния срок, поради което и мярката е съразмерна.

Съдът намира, че мярката се явява напълно съответна и на целта на закона, а именно да се предотврати извършването на административни нарушения и настъпването на евентуални вредни последици от тях.

Предвид изложеното, съдът намира, че заповедта за налагане на ПАМ се явява законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София– град, III отделение, 36 -ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. З. Р., ЕГН: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3723/23-4332-006885/18.12.2023 г., издадена от младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2А, б. Б от ЗДвП. е прекратена регистрацията на МПС „О. А.“ за срок от 6 месеца.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: